

[Knud Kristensen.]

at den Valutapolitik, der hidindtil er ført, i høj Grad har manglet Ligelighedens, Rime-lighedens og Retfærdighedens Præg, men disse Hensyn kræver vi opfyldt og foreslaar, at denne Politik skal føres under ligelig Hensyntagen til de forskellige Erhverv i vort Land.

I § 3 i vort Ændringsforslag tages der Sigte paa at modvirke Kapitalffugt, at sikre, at danske Tilgodehavender i Udlandet stilles til Raadighed for dansk Erhvervsliv.

§ 4 har til Formaal at modvirke og forhindre Spekulation i den danske Krone, saaledes at en saadan Spekulation fra Enkeltmands eller enkelte Kredses Side, Indgreb af unaturlig Art, ikke skal kunne blive bestemmende for Kronens Værdi, men at det derimod bliver det sunde og naturlige Tilbud og den sunde og naturlige Efter-spørgsel, der gør sig gældende. Sker det, og skaffer man økonomisk lige Kaar for Eksporterhvervene og Hjemmemarkedets Virksomhed, lige Vilkaar for de valutaskabende og for de valutaforbrugende Erhverv, vil det efter vor Opfattelse være en forholdsvis let Sag — ogsaa uden stærke banktekniske Midler — at holde en fast og stabil Mønt herhjemme. Forholdene i Udlandet — og navnlig da i vore nærmeste Nabolande, baade i Nord og i Vest — viser, at en stabil Mønt, naar der raader Sundhed, Ligelighed og Rimelighed i Erhvervslivet, kan holdes uden saadanne Indgreb, som vi hidtil har foretaget.

I Forslag til Lov om visse handelspolitiske Foranstaltninger, som findes under II, og som angaar de handelspolitiske Forhold, opstilles i § 1 det Formaal, som en saadan Lovgivning skal have. Dette Formaal er — om fornødent — at stille hele vor Købeevne i vor Afsætnings og vor Eksports Tjeneste, ikke af Hensyn til en enkelt Stand eller Klasse, ikke af Hensyn til specielle Landbrugsinteresser, men i hele Samfundets Interesse, idet det er en Samfundsinteresse at varetage vort Lands Handelsomsætning og vore Eksportinteresser paa de udenlandske Markeder.

Jeg finder det meget mærkeligt, at man i Flertallets Betænkning har fremstillet det, næsten som om vore Handelsaftaler og Eksportinteresser ikke vilde kunne varetages, hvis vort Forslag og ikke Regeringsforslaget blev vedtaget. Det er jo fuldkommen ved Siden af; det er lige det modsatte, der vil være Tilfældet. Naar man, om fornødent, sætter hele vor Købeevne ind af Hensyn til vor Afsætning og for at søge opfyldt baade de hidtil gældende og de fremtidige

Handelsoverenskomster med Udlandet, saa har man jo alle Midler i Hænde til at sikre disse. Vort Forslag byder i saa Henseende langt bedre Betingelser end Flertallets, idet Flertallet har flere andre vigtige Formaal at varetage, hvorfor *dette* Hensyn maa skydes til Side. Flertallet skal bl. a. værne og opretholde en meget stor Beskyttelse, og derved har man i ikke ringe Udstrækning beslagnagt det, vi skulde have at handle med. Det er endogsaa saaledes, at det handels- og eksportpolitiske ikke engang er Nr. 1 i Flertallets Forslag; det er ikke engang det, man stiller i første Linie. Nej, der er andre Opgaver, der skal gaa forud for dette. Man taler om, at vort Forslag vil medføre Vanskeligheder for Eksporterhvervene, for Eksporten i det hele taget, og derigennem ogsaa Vanskeligheder for hele vort Erhvervsliv under Hensyn til den Livsinteresse, som vor Eksports gode Gang er, men det er efter min Opfattelse ganske misvisende at paastaa, at Regeringsforslaget her vil byde bedre Vilkaar end vort Forslag — det er, som sagt, lige tværtimod.

I § 2 stilles der Forslag om, hvorledes det Udvalg, der skal administrere Loven, skal sammensættes. Her har vi selvfølgelig givet de eksporterende Erhverv en betydelig Indflydelse, fordi det efter vor Formening er disse og deres Repræsentanter, der har den største Indsigt i disse Forhold. Det er dem, der sammen med Ministeriets Embedsmænd i første Linie fører Forhandlingerne, og derfor er det dem, der paa dette Omraade i højeste Grad har Fingeren paa Tidens Puls — om jeg saa maa sige. Men vi har tillige foreslaaet, at ogsaa de andre Erhverv skal deltage i Administrationen af Loven, fordi selvfølgelig ogsaa *deres* Forhold — hvad jeg allerede flere Gange har understreget — i betydelig Grad berøres af en saadan Lovgivning.

I § 3 foreslaas det, at der skal oprettes et Importfordelingskontor. Igennem dette Navn mener vi at understrege, hvad der skal være dette Kontors Opgave, nemlig at varetage de eksport- og handelspolitiske Forhold, medens det ikke skal være det beskyttelsesmæssige, dette Udvalg i første Linie skal tage i Betragtning.

I § 4 og § 5 tales der om Importattester. Vi har ment det nødvendigt af Hensyn til to Forhold at opretholde som en Betingelse for Indførsel af Varer her i Landet, at man skal have Importattester. Det er efter vor Opfattelse nødvendigt af to Grunde. For det første, fordi vi mener, at man maa have en vis Kontrol med, at de Handelsaftaler, vi har sluttet, eller